

LLIBRES

Lluita contra la desmemòria

DON MEE CHOI
Colònia DMZ
TRADUCCIÓ: ANTON PUJOL I JOAN-ELIES ADELL
22,90 EUROS / 152 PÀG.
RAIG VERD
GÈNERE

TONI MATA I RIU. MANRESA
Barreja de gèneres amb un potent component poètic, «Colònia DMZ» és una mirada personal a la memòria de la dictadura coreana i el colonialisme nord-americà. Un llibre valent que va merèixer el National Book Award als EUA.

■ Una franja de 4 km d'amplada i 260 km de llargada ressegueix el Paral·lel 38 nord i separa un país partit en dos, Corea. L'àrea rep el nom de Desmilitarized Zone i les sigles DMZ donen títol al llibre de Don Mee Choi (Seül, 1962), que busseja en el record de la llarga etapa dictatorial que va viure el territori del sud de la península després de la Segona Guerra Mundial, la fi de

l'ocupació japonesa i la partició en dues meitats seguint la lògica de la guerra freda, la mateixa que va emparar el suport dels Estats Units al règim antidemocràtic. Format per poesia, prosa, fotografia i reproduccions de dibuixos, *Colònia DMZ* és un crit radical –tranquil, fins i tot, honest i contundent– contra la desmemòria. La fotografia de la declaració de la llei marcial presa pel pare de l'autora, el testimoni de vuit nenes que van sobreviure a la massacre de Sancheong-Hamyang i la conversa amb un antic pres polític torturat que va mantenir quan Choi va tornar el 2016 a Corea (actualment viu a Berlín) són episodis que transiten per un llibre inclassificable però necessari.

MAGGIE O'FARRELL
El retrat de matrimoni
L'ALTRA / 23,95 EUROS / NOVEL·LA
► La Lucrezia és la tercera filla del poderós duc de Medici. Viu al segle XVI i li agrada observar, escoltar i aprendre. No encaixa en el paper de duquessa que li pertoca, fins que amb 15 anys s'ha de casar amb Alfonso, duc de Ferrara, tot un misteri per a ella.

ORIOI MOLAS
El llapis vermell
EDICIONS DE 1984 / 18,50 EUROS / NOVEL·LA
► En Lluís Molins, autor de novel·la policíaca, es troba en Miquel Prats en un sopar d'antics alumnes de l'inter-nat catòlic on va estudiar. El retrobament el fa pensar en els fets que van tenir lloc quan feien 1r de BUP i que el van condicionar notablement.

MARIA ISERN
Rusc
LABREU / 14 EUROS / POESIA
► La jove poetessa de Vic incideix en l'exploració del jo i de la nostra relació amb el nostre cos en un nou poemari que va més enllà i cerca noves històries sobre l'amor i aquests sentiments que poden arribar a ser plaents i monstruosos.

JOSEPH O'CONNOR
Reyes vagabundos
IMPEDIMENTA / 23,95 EUROS / NOVEL·LA
► El jove irlandès Robbie Goulding forma una banda, els Ships in the Night, amb un vietnamita que porta Bowie, Dylan i altres músics a dins, una noia que té més look de Madonna que la mateixa diva i el seu bessó, que toca la bateria. Assoleixen fama.

XAVIER CARMANIU
Si el timbaler del Bruc
PÒRTIC / 18,50 EUROS / HISTÒRIA
► Sempre que s'agafa un camí, se n'abandona un altre. Carmaniu planteja com seria la història de Catalunya si en alguns instants decisius s'hagués pres una altra decisió o anat per una altra banda, des de Pere el Catòlic fins al general Prim i l'1 d'octubre.

MONTSE BATLLE
Sortim i cuinem
PAMSA / 15 EUROS / GASTRONOMIA
► Sortir amb el cistell pel terme del Bruc i Montserrat i recollir plantes aromàtiques i fruites: aquest és l'exercici que planteja l'autora, com a pas previ a entrar a la cuina i fer les receptes que aquests productes contribueixen a elaborar.

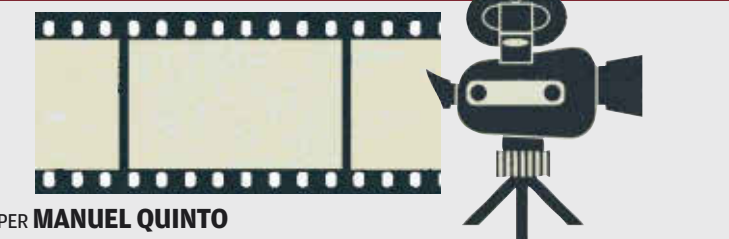

JOSEP ANTONI CERDÀ
La rajola catalana
BRAU / 24 EUROS / ART I ARTESANIA
► El nou volum de la col·lecció Eines i feines presenta el món de la rajoleria catalana, des de les rajoles de València fins a les de mostra, els plafons, les informatives... També tracta el tema del col·leccionisme de rajoles i els grans conjunts que es conserven.

ÚRSULA CATOR/XAVIER SANGENÍS
La mama se n'ha anat a la Lluna
PARCIR / 18 EUROS / IL·LUSTRAT INFANTIL
► L'Otger està trist perquè la seva mare se n'ha anat uns quants dies i la troba a faltar. A la nit, somnia en un bosc ple de llibres que dirigeix el Pep i en el circ del Tortell Poltrona. Els somnis, però, a vegades són ben reals.

CINEMAQUINTO

PER MANUEL QUINTO

Els clàssics

■ Tot art té els seus clàssics, que constitueixen referents per al seu desenvolupament. En literatura, Homer i els joglars medievals embasten llegendes èpiques per a un enaltiment heroic, mentre que Petrarca dona forma als sentiments, Flaubert evidencia les frustracions, Alexandre Dumas és el rei de l'aventura històrica, Joyce aplica el corrent de consciència i García Márquez revela la màgia amagada sota el realisme. En pintura, Kandinsky anuncia el cubisme, que arriba fins a la síntesi de Mondrian. En música, el romàntic trenca amb el clàssic i el dodecàfònic desestructura l'encadenament melòdic. Tot això deixa ben palès que res neix per generació espontània, sinó que cada pas, per innovador que sembli, és el resultat d'una evolució a partir d'una tradició, per més que se'n presenti com un trencament. I encara que ho fos, res no canvia si no existeix prèviament amb una forma determinada, i el mateix acte de reconstruir-ho suposa una reflexió sobre la matèria primera.

El cinema, és clar, també gaudeix dels seus clàssics, i encara més si considerem que es tracta d'una síntesi de les arts, amb influències del teatre, la novel·la, la música, la pintura i la fotografia. El problema és que la seva considerable popularitat, la submissió als imperatius de la gran empresa –l'audiovisual és la segona en importància de les exportacions americanes– i les exigències de la cultura de l'oci l'han convertit en objecte de consum immediat, un fenomen molt sovint de simple distracció, un lenitiu. L'espectador mitjà, acostumat a les multisales amb venda de crispates, als telefilms, a les sèries a mida i a la per-versa pràctica del zàping, no abasta cap mena d'informació sobre els fonaments d'allò que, senzillament, li cau al damunt. Així, amb un espectador desarrelat, no tan sols generem una immensa capa de públic desapassionat, sinó que l'anem convertint pas a pas en infidel, addicte a qualsevol novetat tècnica.

De la mateixa manera que a l'ense-

- nyament bàsic i al batxillerat es fa notícia dels clàssics literaris, fins i tot se'n llegeixen alguns i es reflexiona sobre la seva importància, proposaria que no s'oblidessin els cinematogràfics com a part de l'educació essencial, tenint en compte que ens trobem immersos en la cultura de la imatge i és convenient tenir les eines necessàries per comprendre-la i integrar-la. D'altra banda, l'experiència com a professor d'institut m'aferma que, donat el caràcter mal-leable propi d'una joventut en formació, l'apassionament es transmet de mestre a alumne, com es transmet la rutina, el desinterès i la remissió a les modes fàcils d'empassar.
- Gosaria proposar els títols de deu pel·lícules per tal que els estudiants adquireixin una visió suficient del que és i representa l'expressió cinematogràfica.
1. La sintaxi d'*El naixement d'una nació*, de David M. Griffith (1915).
 2. El muntatge d'*El cuirassat Potemkin*, de Sergei Eissenstein (1925).
 3. L'expressionisme de *Metropolis*, de Fritz Lang (1926).
 4. La sàtira de *Sopa de gansos*, de Leo McCarey, amb els Germans Marx (1933).
 5. La comèdia esbojarrada de *Quina fera de nena!*, de Howard Hawks (1938) (a la foto).
 6. El cine social d'*El raïm de la ira*, de John Ford (1940).
 7. El neorealisme d'*El lladre de bicicletes*, de Vittorio de Sica (1949).
 8. El western exemplar d'*Arrels profundes*, de George Stevens (1953).
 9. L'intriga romàntica de *Vertigen*, d'Alfred Hitchcock (1958).
 10. La refosa shakesperiana a *Campanadas a medianoche*, d'Orson Welles (1965).

EDICIONS
SELECTES

LLIBRES PARCIR

Àngel Guimerà, 74
MANRESA
Tel. 93 873 38 82
www.parcir.com

De debò que
no trobes temps
per llegir?